

Berisping

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 17 december 2012, bij de commissie ingekomen op 19 december 2012, is appelland in beroep gekomen tegen een besluit van verweerster van 8 november 2012, waarbij aan appelland een schriftelijke berisping is gegeven. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Bij brief van 7 maart 2013 heeft de gemachtigde van appelland een aanvullend beroepschrift ingediend. Bij dit aanvullend beroepschrift heeft appelland twee getuigen aangezegd, te weten mevrouw G. Kop Jansen en de heer C. Noordijk, collega's van appelland. Beide partijen hebben producties overgelegd. Op 15 maart 2013 is het beroep ten overstaan van de commissie te Eindhoven mondeling behandeld. Bij de behandeling was appelland aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde. Namens verweerster waren aanwezig de heer, rector, de heer, conrector, de heer, conrector, en mevrouw, medewerker P&O, alsmede de gemachtigde van verweerster. De door appelland aangezegde en ook meegebrachte getuigen zijn niet gehoord, omdat de commissie dit, gelet op hetgeen bij de mondelinge behandeling is komen vast te staan, niet opportuun achtte.

2. De feiten.

Appelland is vanaf 1992 in dienst van verweerster als docent lichamelijke opvoeding aan de scholengemeenschap

In maart 2012 zijn tussen appelland en verweerster afspraken gemaakt over de voorbereiding van een schoolreis naar Guillestre in Frankrijk. Omdat appelland het wenselijk vond het gebied tevoren te verkennen, heeft hij aan verweerster gevraagd een voorreis te faciliteren. In maart 2012 zijn daarover afspraken gemaakt. De afspraak was dat de voorreis declareerbaar zou zijn tot € 300,- voor reis- en verblijfkosten, uitgaande van 2 dagen. Samen met een collega is appelland op donderdag 5 juli 2012 vertrokken naar Guillestre. Aansluitend hebben zich op 7 juli 2012 drie collega's van de scholengemeenschap bij hen gevoegd voor een korte fietsvakantie tot en met 12 juli 2012. Allemaal hebben ze zich tijdens deze vakantie ook beziggehouden met het voorbereiden van de schoolreis.

De vertrekdatum van de schoolreis was bepaald op 6 oktober 2012. Kort daarvoor ontving appelland een rekening van het reisbureau aan de school ad in totaal € 26.145,30. Op deze rekening stond ook vermeld:

Vorbereidingsreis 07-12 juli

€ 19,90 per persoon per nacht voor 5 personen € 497,50

€ 11,80 per persoon per diner, waarvan de kosten niet werden doorberekend.

Appelland heeft deze rekening, waarop vermeld stond dat zij voor 2 oktober 2012 betaald diende te zijn, op 1 oktober 2012 te 08.14 uur doorgestuurd aan verweerster met verzoek de rekening te betalen. Van de betrokken conrector kreeg appelland omgaand een e-mail retour als volgt:

"Beste,

Deze rekening klopt niet. Graag een nieuwe rekening die wel klopt."

Diezelfde dag om 09.08 uur mailde appelland terug

"Hoe bedoel je?"

Later op diezelfde dag is over de rekening in de fitnessruimte van de school nog een kort mondeling contact geweest tussen appelland en de betrokken conrector, bij welke gelegenheid de conrector niet concreet heeft gezegd wat er niet klopte.

Bij mail van 2 oktober 2012 heeft de rector van de scholengemeenschap aan appelland medegedeeld dat bij controle geconstateerd was dat onder het kopje voorreis een gezamenlijke fietsweek stond gefactureerd, dat de conrector had gevraagd aan appelland hierop te reageren en dat tot nog toe geen reactie was ontvangen. Diezelfde dag heeft appelland aan de rector gemaaild dat hij en zijn collega's hadden gehoopt dat het reisbureau een stukje van het verblijf voor zijn rekening zou nemen of zou vergeten te factureren, dat hij het reisbureau inmiddels had bericht, dat een nieuwe rekening zou worden gestuurd voor de school zonder de verblijfskosten tijdens de voorreis en dat hij de afgesproken kosten van de voorreis ad € 300 apart aan de school zou declareren. Dezelfde dag heeft

appellant ook per mail aan zijn reisgenoten gevraagd hun aandeel in de kosten aan hem te betalen.

Op 5 oktober 2012 heeft een gesprek tussen partijen plaatsgevonden dat de lucht niet heeft geklaard. Bij brief van 17 oktober 2012 is aan appellant een voornemen tot berisping ter kennis gebracht wegens plichtsverzuim, bestaande uit het willens en wetens onterecht declareren van de kosten van het vakantieverblijf in Guillestre van 7 t/m 12 juli 2012. Bij brief van 8 november 2012 is, gehoord het verweer van appellant van 5 november 2012, het voornemen omgezet in een definitieve berisping conform artikel 9.a.8 lid 3 van de cao VO.

3. De standpunten van partijen.

Appellant stelt als volgt.

De kosten voor het verblijf tijdens de voorbereiding in het hostel waar de leerlingen zouden verblijven zijn conform de richtlijnen van de reisorganisatie op de totaalrekening van de school terecht gekomen. Korte samenspraak hoe deze kostenpost te verrekenen met de in het vooruitzicht gestelde reiskostenvergoeding had de verwarring al kunnen wegnemen. Vanaf het eerste mailcontact verliep de communicatie echter raar. Toen appellant de betrokken conrector in de fitnessruimte van de school sprak op 1 oktober 2012 kreeg hij geen reactie op de vraag wat er niet klopte aan de rekening, die wel juist was, maar waarop wel een verrekening moest plaatsvinden. Beide partijen is het niet gelukt de verwarring weg te nemen. Maar om nu te beweren dat appellant willens en wetens zijn vakantie door de school heeft willen laten betalen is echt onzin. Appellant heeft niet alleen de eerste week van zijn vakantie besteed aan schoolactiviteiten maar ook de laatste drie weken, dit in verband met het opzetten van een nieuwe talentenklas Sport, zodat ook deze activiteit bij de start van het schooljaar klaar zou zijn. De reis en de talentenklas zijn zeer succesvol verlopen. Appellant voert ter verdediging nog aan dat dit de eerste keer was dat hij zelf een reis mocht organiseren, ook voor wat betreft de administratieve afhandeling, dat er tevoren afspraken waren gemaakt met de betrokken collega's om het verblijf van € 100,- per persoon zelf te betalen, dat de wijze van declareren door het reisbureau blijkbaar gebruikelijk was, dat de rekening van het reisbureau in de hectische week voor het vertrek van de schoolreis, op vrijdag 28 september 2012, werd ontvangen en dat het totaalbedrag voor 2 oktober 2012 diende te worden voldaan.

Appellant is van mening dat een berisping disproportioneel is omdat met een duidelijke opmerking en een gesprek over hoe er verrekend zou moeten worden de verwarring allemaal was weggenomen. Hij zou graag zien dat deze smet op zijn blazoen zou worden weggepoetst.

Verweerster stelt daar het navolgende tegenover.

In maart 2012 zijn er met appellant afspraken gemaakt over de voorbereiding van een schoolreis. De afspraken hierover waren helder. Gebleken is dat appellant aansluitend aan de voorbereiding van de leerlingenreis voor een fietsvakantie heeft afgesproken met een aantal collega's in dezelfde plaats. Er was dus geen sprake van een vakantieverblijf dat de voorbereiding betrof van de schoolreis maar een vakantieverblijf aansluitend aan de voorbereiding van de schoolreis.

Appellant heeft in het gesprek van 5 oktober erkend dat hij wel gezien heeft dat de kosten van het verblijf op de rekening stonden, maar dat hij heeft geprobeerd dit op de school te verhalen. Volgens appellant moest de school dat niet zo ernstig nemen en was het de taak van de school om het bedrag te corrigeren als het werd opgemerkt. De rekening is ingediend zonder daarbij te vermelden dat er een verrekening plaats diende te vinden voor de verblijfskosten gedurende de fietsvakantie. Ook na herhaalde verzoeken om een correcte rekening in te dienen heeft appellant dit niet gecommuniceerd. Appellant vermeldt in zijn beroepschrift dat de door hem als verwarring aangeduide situatie eenvoudig had kunnen worden opgelost, namelijk door verrekening respectievelijk betaling aan de school, maar uit zichzelf heeft hij dat niet naar voren gebracht en ook is niet gebleken dat hij al voor het indienen van de rekening afgesproken had dat hij en zijn collega's de kosten van het verblijf aan de school zouden vergoeden. Hij heeft dat pas daarna gedaan. Verweerster

is van mening dat er voldoende basis is om aan te nemen dat hier sprake is geweest van een bewuste poging om de verblijfskosten ter hoogte van € 500,- ten onrechte ten laste van de school te brengen. Appellant heeft niet de indruk gewekt zich bewust te zijn van de ernst van zijn handelen. Verweerster neemt het handelen echter hoog op en acht de maatregel van berisping dan ook zeker niet disproportioneel.

4. De overwegingen

Ingevolge artikel 9.a.7 van de CAO VO kan de werkgever de werknemer een disciplinaire maatregel opleggen indien sprake is van plichtsverzuim. Onder plichtsverzuim wordt, aldus de CAO, verstaan het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van hem opgelegde verplichtingen, alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van de functie behoort na te laten of te doen.

Naar het oordeel van de commissie heeft appellant zich wel degelijk aan plichtsverzuim in de zin van genoemd cao-artikel schuldig gemaakt. De commissie baseert dit oordeel op het navolgende.

Toen appellant de rekening van het reisbureau ten behoeve van de school ontving, heeft hij gezien dat er ook een post voorkwam die, gelet op de gemaakte afspraken tussen appellant en de school, niet voor rekening van de school kwam. Dit gezien hebbende, had appellant de school daarop correctheidshalve moeten wijzen, toen hij de rekening ter betaling verstuurde. Door dat niet te doen heeft appellant minstens de schijn gewekt dat hij probeerde de school te laten betalen voor kosten die niet voor rekening van de school behoorden te komen. Appellant heeft deze schijn versterkt door, toen hij van de conrector via een e-mail de mededeling kreeg dat de rekening niet klopte, te vragen wat daarmee werd bedoeld in plaats van, zoals op zijn weg had gelegen, te berichten dat de betrokken kosten niet voor rekening van de school dienden te worden gebracht. Toen, op dezelfde dag, appellant met de conrector in de fitnessruimte contact had, heeft hij wederom de kans gemist om klare wijn te schenken.

Van een docent mag grote zorgvuldigheid in financiële aangelegenheden worden verwacht. Appellant heeft deze zorgvuldigheid niet voldoende in acht genomen. Als al, door hectische omstandigheden, door de vingers zou kunnen worden gezien dat de rekening aan de school is doorgestuurd zoals appellant dat heeft gedaan, dan had in ieder geval in de daarop volgende contacten deze onregelmatigheid, vooral nadat erop gewezen was dat er van onregelmatigheid sprake was, moeten worden hersteld. Het herstel heeft echter later plaatsgevonden dan oorbaar was.

Alles bijeen genomen is de commissie van oordeel dat verweerster in redelijkheid tot oplegging van de – lichtste – disciplinaire maatregel heeft kunnen komen. Het beroep is daarom ongegrond.

5. De beslissing

De commissie:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 15 maart 2013 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, drs. J.A.M. Buijs en mr. L.P. Bosma, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de besturen, heeft Drs. Buijs, overeenkomstig artikel 251, vierde lid van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, zich van stemming onthouden.